

Президент Української академії архітектури, д-р арх., проф.,  
народний архітектор України **ШТОЛЬКО В. Г.**  
Київський національний університет будівництва та архітектури

## **«ТЕОРІЯ РОЗВИТКУ АРХІТЕКТУРНО- БУДІВЕЛЬНИХ СИСТЕМ»**

Необхідність вирішення житлової проблеми та створення повноцінного середовища життєдіяльності залишається однією з першочергових проблем України. Поряд з тим, за останнє десятиріччя відбулися кардинальні зміни на ринку житла, умови й специфіка фінансування його будівництва. Водночас значне розширення житлового будівництва тільки за рахунок коштів населення, в тому числі індивідуального житла для вузького кола споживачів, аж ніяк не знімає проблему, а лише загострює її. Залишається також невирішеною певним чином потреба ефективного забезпечення населення масовими громадськими будівлями. Вкрай актуальним є необхідність визначення напрямів житлової політики України стосовно методів будівництва різноманітних типів цивільних будівель та їх ефективного застосування з урахуванням залучення нетрадиційних джерел фінансування.

Монографія професора Абизова В. А. «Теорія розвитку архітектурно-будівельних систем» присвячена актуальним проблемам системного зв'язку архітектурних, конструктивних і технологічних рішень, які спрямовані на формування гармонійного житлового середовища та перспективам вдосконалення архітектурно-будівельних систем у відповідності до сучасних змін державної житлової та містобудівної політики України. Вона є значним і новим кроком у розвитку теоретичних і практичних засад архітектури в аспекті дослідження системного зв'язку таких різносуттєвих реалій буття сьогоденної України, як потреби у житлі, архітектурно-професійні вимоги, місцеві умови та художньо-образні характеристики середовища, можливості фінансування, різноманіття замовників, соціальна політика та сучасні шляхи й засоби вирішення усіх цих замовлень. В першу чергу це стосується дослідження явища АБС як інтеграції архі-

тектурної й будівельної діяльності та, насамперед, визначення з'ясованих шляхів її розвитку та опрацювання сучасної методології створення різноманітних систем житлового домобудування.

У першому розділі наукової праці, присвяченому проблемам і теоретичним основам формування та розвитку архітектурно-будівельних систем, визначено поняття, основні напрямки та історичні етапи їх еволюції, удосконалена класифікація, обґрунтовані принципи формування та розвитку перспективних систем. У другому розділі, присвяченому аналізу напрямів вдосконалення їх основних типів, подані у систематизованому вигляді як загальні напрями вдосконалення архітектурно-будівельних систем, так і визначені притаманні кожній з них перспективи розвитку згідно з найбільш раціональною сферою застосування. У третьому розділі представлені рекомендації щодо стратегії удосконалення житлової політики та будівельної бази України, розроблені методичні основи формування та розвитку архітектурно-будівельних систем і надані пропозиції щодо управління розвитком структури житлово-цивільного будівництва та проектно-будівельного комплексу. Цікавим завершенням монографії є пропозиції щодо розробленої та запатентованої автором нової універсальної системи «ПОЛІС», яка отримала впровадження у будівництво. Наводиться численний фактичний матеріал, аналізується виникнення тих чи інших систем та їх розвиток у часі не тільки на прикладі України або країн колишнього СРСР, але й на широкому тлі світового досвіду.

Монографія Абизова В. А. «Теорія розвитку архітектурно-будівельних систем» є дуже корисною як для архітекторів, так і для будівельників — науковців, проектувальників, викладачів і студентів вищих навчальних закладів, які проходять підготовку за фахом «Архітектура», «Будівництво», «Дизайн». Пропозиції та рекомендації монографії є також корисними для державних установ та організацій місцевого самоврядування при розробці та коригуванні національних, регіональних і місцевих програм розвитку житлово-цивільного будівництва та формування його структури з визначенням перспективних архітектурно-будівельних систем. Багато положень роботи викликає практичний інтерес у науково-дослідних, проектних, будівельних та інших організацій при проектуванні і будівництві житлової забудови та цивільних будівель на основі різноманітних архітектурно-будівельних систем, а також в подальшому дослідженні питань підвищення якості житлово-громадського будівництва України.